

Hanahus / Hungern

Hanahus eller Hungern som det även kallades, var ett rotetorp under den indelta armén. Det tillhörde Norra Skånska infanteriregementet, Frosta kompaniet. En rote bestod av ett antal gårdar som tillsammans svarade för underhållet och solden, lönen till den soldat som bodde på soldattorpet.

Den största gården i roten, på vars mark i regel soldattorpet uppfördes, benämndes stamrote. Denna gård svarade för att rotens skyldigheter uppfylldes gentemot soldaten. De mindre rotegårdarna benämndes stödrotar eller hjälprotar. Dessa deltog i soldatunderhållet allt efter storlek och erlade en årlig avgift till stamroten.

Knektarnas vardag gick ut på att bruka den lilla mark som tillhörde torpet, oftast fick de söka en extra inkomst genom dagsverk eller i någon form av hantverk. Soldattorpen placerades i likhet med de vanliga torpen på de fattigaste och magraste markerna varför livsbetingelserna stundom var kärva. Så var även fallet på detta torp där av namnet Hungern. Men det var rikast i området på friskt vatten från Hanakällan som finns i dess närhet. Knekten var borta flera månader under året.

Indelningsverket upphörde 1901, till förmån för den allmänna värnplikten.

På Hungern var den sista knekten nummer 62 Jöns Jönsson Holmberg född den 14/10 1854 i Bosjö-kloster. Hustrun Johanna Carolina Bengtsdotter född den 2/9 1857 i Gudmunstorp. Gifta den 13/9 1879. De fick tre döttrar. Johanna född den 27/12 1879 – död 16/3 1890. Maria född den 19/4 1882. Anna född den 31/4 1887.

Carolina var mjölkerska på Fulltoftagården. Hon gick två gånger om dagen 8 km enkel väg till Fulltofta för att mjölka. Denna sträcka blev 3,2 mil om dagen.

År 1867 bodde Jöns på torpet Grönalund som även kallades för Råttefällan detta låg på Ekesåkra. (Nästan mitt emot dagens p-plats Råttefällan vid Brantaslingan, fast på andra sidan vägen).

År 1878 flyttade Carolina också till Råttefällan. Från husförhörslängder kan man läsa följande text: Carolina Bengtsdotter flydde från sin man. Vistades i Vallkärra mot hans vilja. Nattvards cast till Vallkärra den 22/5 1880.

De flyttade emellertid från Råttefällan 1894 till Hungern /Hanahus. Åren 1889 -1894 bodde även på Hungern.

Arbetare Jöns Persson född den 28/9 1865 i Fulltofta, hustru Johanna Dyberg född den 31/12 1873 i Fulltofta. Efter att Carolina och Jöns bott ett antal år i Hungern flyttade de till Slagtofta.

Vid vägskalet där Slagtoftavägen möter Prästavägen gick man till vänster på Prästvågen uppför en backe kom man till Carolina och Jöns Holmbergs ställe.

Jöns brukade sina tre tunnland jord med korna som dragkraft. Carolina var fortfarande mjölkerska på Fulltoftagården och gick varje morgon och kväll den ca 7 km långa vägen enkel tur. Nu hade hon lite kortare väg att gå. Men arbetet var inte slut då hon kom hem för då var det deras egna två kor som skulle mjölkas.

I all fattigdom önskade Carolina att liksom grannen ha gardiner till sina sex små fönster rutor i huset. Hon hade inte råd med tyg istället klippte hon av tidningspapper som skulle bli gardiner att hänga för fönstren.

På sommaren gick hon markledes dvs. en genväg. En gång gick hon vilse och då mötte hon bäckhästen, han ville dansa med henne, då förstod hon varför hon inte hittade hem och snabbt vände hon ut och in på sin kapp. Bäckhästen försvann med ett grymtande in i snåren, Carolina hittade då hem igen. Hon trodde bergfast på troll och annat otyg och på övernaturliga ting. Men var inte rädd av sig utan levde med detta - skulle så vara.

Källor: Berättelse från Carolinas barnbarn, Husförhörslängder, Region Skåne.

© Bodil Pedersen